

foreslaas det, at samtlige Grunde i Frihavnen, altsaa ogsaa i dens industrielle Del, fritages for kongelige Skatter og Byrder, medens det af Landstinget i forrige Rigsdags-samling var vedtaget, at denne Fritagelse kun skulde gives for Arealerne i den mercantile Del af Frihavnen.

I Henhold til det af Banken fremsatte Forlangende er der derhos i Paragraffen tillet Forslag om, at de Aktieselskabet tilhørende Pakhus og Skure i Frihavnen samt Aktieselskabets og offentlige Institutioners Administrations- og Driftslokaler skulde være fritagne for alle eller paa Bygninger hvilende Afgifter og Skatter saa vel som for Arealstat, heri ikke indbefattet Vandafgift, til Kjøbenhavns Kommune. Den tidligere Bestemmelse om lignende Begunstigelser for de af Havnevesenet paa Frihavnssterrainet opførte Bygninger er udeladt, da der efter den nu paatænkte Ordning af Driften ikke bliver Spørgsmaal om, at Havnevesenet for egen Regning opfører Bygninger dersteds.

I øvrigt er Paragraffen enslydende med Landstingets Affattelse.

Til § 10.

En nødvendig Betingelse for Forretningernes Trivsel i den eventuelle Frihavn er det bl. a., at de der lagrede Varer med størst mulig Sæthed kunne gøres til Genstand for Omsætning, jærlig Afhændelse og Pant-sætning, for at der gennem saadanne Trans-aktioner kan stables de fornødne Kreditmidler for de handlende. Det var i Erkendelse af deslige Kreditmidlers Betydning, at der allerede ved Loven om Oplagshuse af 23de Februar 1866 for de autoriserede Oplags-huses Vedkommende gaves Udgang til gennem Udstedelse og Overdragelse af et Bevis at omsætte de i Oplagshuset lagrede Varer; men naar Oplagsbeviser siden denne Lovs Emanation kun ere blevne forholdsvis lidt benyttede, maa Grunden hertil, for saa vidt angaar toldpligtige Varer, der ere tagne paa Kreditoplag, vistnok søges deri, at det offentlige har Pantretet i de Varer, hvorpaa Oplagsbeviset lyder, ikke alene for den krediterede Told, Oplæggeren skylder paa disse Varer, men tillige for enhver anden Told-afgift, Oplæggeren er Staten skyldig, saa at Køberen af eller Pantaveren i et Oplagsbevis ikke har kunnet være sikker paa, at ikke en større eller mindre Del af Varernes Værdi vilde medgaa til Betaling af Tolden. Denne Ulempe er ikke til Stede i en Frihavn, og det er derfor at vente, at Omsætningen af Varer gennem deslige Beviser vil komme til at spille en ikke ringe Rolle i Kjøbenhavns

Frihavn. Man er imidlertid af den An-skuelse, at Bestemmelserne i den omhandlede Lov ikke ganske ville passe for Forholdene i den eventuelle Frihavn. Selv bortset fra, at der i denne i forskellige Retning maa ud-kræves større Sæthed i Omsætningen m. v. af de paagældende Beviser, kan det forudses, at der vil fremkomme Fordring om, at der i Sighed med, hvad der er Tilfældet andetsteds, vil kunne udsledes tvende Beviser for de op-lagte Varer, nemlig et (Lagerbeviset), hvor-igennem Varerne kunne baade afhandles og pantsættes, og et (Garantibeviset, Warrant), hvorigennem alene Pantsætning finder Sted. Denne Ordning, der gør det muligt for Op-læggeren samtidig at disponere over Dele af Varernes Værdi ved Rejskhandler med flere Personer, er imidlertid ikke hjemlet ved for-ommeldte Lov, hvorefter der ikkun kan ud-stedes eet Bevis, og da det heller ikke kan antages, at der i Medfør af § 10 af Lov om Fritagere og Fridoffer af 4de December 1863 gives Besjælse til administrativt at træffe en Ordning, ifølge hvilken Garantibeviser skulde kunne udfærdiges, foreslaas der med-delt Bemyndigelse til ved kongelig Anordning at give et System af Regler om Benyttelsen af Lagerbeviser og Garantibeviser (Warrants) i Kjøbenhavns Frihavn — hvilke Regler ville blive affattede efter lignende Synspunkter som dem, der ere gjorte anvendelige i frem-mede Frihavne, og efter Hedsinden For-handling med det eventuelle Aktieselskab —, ligesom det ligeledes i Overensstemmelse med Landmandsbankens derom fremsatte Be-gæring foreslaas, at Transport af disse Be-viser skal kunne ske uden Stempel.

Til § 11.

Under Behandlingen af Frihavnslovfor-slaget i forrige Rigsdags-samling indfatte Landstinget en Bestemmelse i Forslaget om, at de nærmere Regler angaaende Anlægget af industrielle Etablissementer i Frihavnen og de Bestemmelser i Lovgivningen, der maatte være nødvendige i Henseende til Ind-førsel af Varer fra Frihavnsomraadet til dansk Toldomraade, skulde fastsættes ved særlig Lov.

Efter at Regeringen nærmere har taget dette Spørgsmaal under Overvejelse, tror man, at der ikke er Anledning til at træffe andre Bestemmelser i omhandlede Henseende end at forbyde Driften af saadanne Etablissementer paa Frihavnssterrainet, hvis færdige Produkt ifølge den nu gældende Toldtarif indgaar toldfrit til Toldomraadet, medens der til dets Fabrikation benyttes Stoffer, der ere